

ת"פ 46327/01/15 - מדינת ישראל נגד עומר שיין יוסף

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 נובמבר 2015

ת"פ 46327-01-15 מדינת ישראל נ' שיין
יוסף(עציר)

לפני כב' השופטת רות לורך, סג"נ

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	עומר שיין יוסף

נוכחים:

עו"ד יעל זיגל ב"כ המאשימה

עו"ד עלא תילוואי ב"כ הנאשם

הנאשם הובא ע"י שב"ס

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 233(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק; נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב, לפי סעיפים 2 ו-10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961; ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם אינו מחזיק, ומעולם לא החזיק, ברישיון נהיגה, ואינו מבטח בביטוח חובה. רישיון הרכב מסוג מיצובישי לנסר (להלן: "**הרכב**"), המצוי בבעלותו של הנאשם, אינו בתוקף.

3. בתאריך 17.1.2015, סמוך לשעה 22:50, בצומת כביש 105 וכביש 444, הבחין שוטר שהיה באותה עת בפעולת שיטור שגרתית, בנאשם כשהוא נוהג ברכב ואינו חוגר חגורת בטיחות. השוטר ומתנדב נוסף

עמוד 1

שהיה עימו, נסעו בניידת משטרתית אחרי הנאשם, כשאורות הסירנה של הניידת דלוקים.

4. באזור הכניסה הדרומית לעיר טיבה, סימן השוטר לנאשם לעצור את רכבו, וכן כרז לו במערכת הכריזה אשר בניידת. הנאשם לא שעה להוראת השוטר, המשיך בנסיעה וחצה צומת מרומזר באור אדום. בהמשך עלה הנאשם על אי תנועה והחל לנסוע בנתיב הנגדי, תוך שהוא גורם לנהג אחר, שנסע בנתיב, לבלום בפתאומיות.
5. בשלב זה ביצע הנאשם פניית פרסה, ונכנס לעיר טיבה. הנאשם המשיך בנסיעתו ברחבי העיר וחצה את אחד הצמתים, מבלי שנתן זכות קדימה כחוק לרכב שהגיע מימינו. בהמשך פנה הנאשם לכיוון מעגל תנועה, שם גרם לנהג רכב מסוג פולקסווגן, לנסוע לאחור לאחר שראה כי הנאשם נוסע לכיוונו.
6. הנאשם המשיך בנסיעתו לכיוון רכב הפולקסווגן, פגע בו, והמשיך לנסוע במעגל התנועה לכיוון מערב, עד אשר איבד שליטה על הרכב ועצר מנסיעתו, כשניידת המשטרה חוסמת את נתיבו.
7. בסמוך לאחר מכן, יצא הנאשם מהרכב והחל להימלט רגלית. השוטר רדף אחריו ופנה אליו בקריאות "עצור משטרה", אך הנאשם המשיך להימלט ולא שעה לקריאות. בהמשך, נכנס לחצר דירת מגורים, ואז נתפס ונעצר.

טענות הצדדים לעונש

8. **ב"כ המאשימה** ביקשה לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם. נטען כי נסיבות ביצוע העבירות בעניינו הן חמורות. הנאשם מעולם לא למד נהיגה ולא הוציא רישיון, אך נהג ברכבו בשעות הלילה, בהן נדרשת מיומנות גבוהה יותר לנהיגה. לאחר שנקרא לעצור על-ידי שוטר שהבחין כי הוא אינו חגור בחגורת בטיחות, בחר להימלט מהניידת, במקום לפעול כאדם נורמטיבי, לעצור, ולשאת בתוצאות נהיגתו ללא רישיון. הנאשם נהג בניגוד לחוקי התנועה באופן שיש בו כדי לסכן נהגים אחרים, ואף פגע ברכב אחר. מעשיו אלה, וניסיונו להימלט רגלית מהמקום לאחר האירוע, מלמדים על זלזול בגורמי האכיפה ובהעדר מורא מפני החוק.

בשים לב למדיניות הענישה המחמירה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, סבורה ב"כ המאשימה כי **מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל**.

המאשימה הגישה את גיליון ההרשעות של הנאשם (ע/1), וציינה כי הנאשם השתחרר ממאסר פחות משנה קודם לביצוע העבירות.

המאשימה הגישה בנוסף את גזר-הדין בת"פ (שלום כפר-סבא) 49907-01-12 מיום 20.5.2012, בו נגזרו על הנאשם, בין היתר, 3 חודשי מאסר מותנה, שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (ע/2). העבירות

נושא תיק זה, בוצעו בתקופת התנאי.

בשים לב לעברו הפלילי, אך גם להודאתו של הנאשם בביצוע המעשים, מבקשת המאשימה לגזור על הנאשם **עונש מאסר בפועל המצוי באמצעו של המתחם, וכן להפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש זה**. בנוסף מבקשת המאשימה לגזור על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון וכן פסילה על תנאי, וכן לחלט את רכב המיצובישי, הרשום על שמו של הנאשם, ואשר שימש לביצוע העבירות.

9. **ב"כ הנאשם** הפנה למספר פסקי-דין בהם נדונו אירועי מרדפים, ואשר לטענתו הינם חמורים מהמקרה הנדון בעניינו, אך כתבי-אישום בגינם הוגשו לבית-משפט השלום. נטען כי ההחלטה לאן מוגש כתב-האישום מתקבלת בהתאם לעומסי העבודה בגופי התביעה, ולא בהתאם לחומרת המקרה.

נטען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הינה נמוכה. אף נסיבות ביצוע העבירה אינן חמורות, שכן מדובר במרדף שאינו ארוך, שנבע משיקול דעת מוטעה של הנאשם, ואשר הנזקים שנגרמו בגינו הם קלים ומועטים. בשים לב לכך, סבור הסנגור כי **מתחם הענישה נע בין 6 חודשי עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל**.

נטען כי הנאשם, צעיר כבן 25, הודה בביצוע העבירות ושיתף פעולה עם המשטרה, ועל כן יש להקל בעונשו. הנאשם הוא בן למשפחה נורמטיבית, אשר מגויסת על-מנת לעזור לו לחזור למוטב לאחר ריצוי עונשו.

הסנגור עתר לגזור על הנאשם תקופת מאסר שלא תעלה על תקופת מעצרו בתיק זה, תקופה של כ-10 חודשים. הסנגור מסכים כי המאסר המותנה בר הפעלה בתיק זה. יחד עם זאת, ביקש ככל שיופעל המאסר המותנה, להורות על הפעלתו **בחופף** לעונש המאסר, מאחר ולשיטתו, עבירת ההפרעה לשוטר נבלעת בעבירות החמורות יותר בהן הורשע הנאשם. הסנגור לא התנגד לחילוט הרכב, אך ביקש שלא לגזור על הנאשם קנס, שכן לא צמח לנאשם כל רווח כתוצאה מהמעשים.

10. **הנאשם** מסר כי הוא מתחרט על מעשיו. הוא טען כי האוטו בו בוצעה העבירה אינו שייך לו אלא לחבר שלו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. הן המאשימה והן ההגנה ביקשו לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות אותן ביצע הנאשם. מאחר ומדובר בעבירות אשר בוצעו בסמיכות זמנים, וקיים קשר הדוק ביניהן, אף אני סבורה כי יש לראות בהן אירוע אחד, ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגינן.

12. העבירה העיקרית בה הורשע הנאשם הינה עבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, כשהנהיגה הינה מבלי שהוא מורשה לנהוג. הערכ החברתי העומד בבסיס העבירה הינו הגנה על חיי אדם ועל שלמות הגוף של העושים שימוש בנתיבי התחבורה, לרבות הנהג ונוסעי רכבו. לאור ערכים חברתיים חשובים אלה

ראה המחוקק לקבוע עונש מרבי של 20 שנות מאסר לצד עבירה זו.

13. נסיבות ביצוע העבירה בעניינו אין קלות. הנאשם נהג ברכב, המצוי בבעלותו, על אף שמעולם לא החזיק ברישיון נהיגה ולא עבר את ההכשרה והמבחנים הנדרשים לכך.

הנאשם, אשר נסע בשעת לילה באזור התעשייה של העיר טייבה, התבקש על-ידי שוטר לעצור בצד הדרך, מאחר ונהג ללא חגורת בטיחות. חרף זאת, המשיך הנאשם בנסיעה, חצה צומת באור אדום, עלה על אי תנועה והחל לנסוע בנתיב הנגדי לכיוון התנועה, תוך שהוא גורם לנהג רכב אחר לבלום בפתאומיות. בהמשך נכנס הנאשם אל העיר טייבה, והמשיך במנוסתו, תוך חציית אחד הצמתים מבלי שנתן זכות קדימה כחוק לרכב שהגיע מימנו. לאחר מכן, פנה הנאשם לכיוון מעגל תנועה, ואז גרם לנהג רכב נוסף לנסוע לאחור, לאחר שזה ראה כי הנאשם נוסע ישירות לכיוונו. הנאשם פגע ברכב, ועל אף הפגיעה המשיך לנסוע, עד אשר איבד שליטה על רכבו ועצר. עם עצירתו של הרכב, ניסה להימלט רגלית מהמקום.

14. ברי כי האופן בו נהג הנאשם סיכן לכל הפחות את שני הנהגים המוזכרים בכתב-האישום, אשר אחד מהם נאלץ לבלום בפתאומיות, והאחר נאלץ לנסוע לאחור, ועל אף שעשה כן פגע הנאשם ברכבו. יתר על כן, נהיגתו של הנאשם בניגוד לחוקי התנועה, כאשר הוא אינו חוגר חגורת בטיחות, סיכנה אף אותו עצמו. יחד עם זאת אדגיש כי על אף שעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה איננה דורשת התממשות של הסיכון בפועל, לעובדה שאיש לא נפגע פיזית מהמעשים, יש כדי להשפיע לקולא על קביעת המתחם בעניינו.

בנוסף, גם לעובדה שמדובר במרדף שלא נמשך זמן ממושך, יש כדי להשפיע לקולא על קביעת המתחם, הגם שהוא הסתיים אך בשל איבוד השליטה על הרכב.

15. מדיניות הענישה המקובלת בעבירה העיקרית בה הורשע הנאשם הינה מחמירה. בע"פ 8421/12 בן חיים נ' **מדינת ישראל** (29.9.2013) נאמר: "**הפסיקה מייחסת חומרה רבה לעבירה העיקרית בה הורשע המערער - סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה - אשר מעבר לסכנה שמעמידה לחייהם של עוברי אורח, מעידה על זלזול בחוק ובגורמים האמונים על אכיפתו. כמו כן, עבירה זו הפכה שכיחה ביותר במדינתנו ובתי המשפט פועלים כדי למגרה. על רקע זה נקבע בפסיקה רף ענישה גבוה לעבירה זו, אשר עומד על ארבע שנות מאסר בפועל, ובתי המשפט ממשיכים לדבוק בו בשאיפה למגר תופעה מדאיגה זו...**".

מדיניות ענישה מחמירה זו עומדת על מכונה גם לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין (ראו: ע"פ 2499/14 אלנבארי נ' **מדינת ישראל** (5.11.2014)).

16. טענת הסנגור היא כי במקרים רבים נדונים אירועי מרדפים בבתי-משפט השלום, כאשר בחלק מהמקרים מדובר באירועים חמורים, העולים על המקרה הנדון בעניינו.

ביחס לטענה זו יש להדגיש כי הפסיקה קבעה שנסבותיו של מקרה בו נהג היודע על הפסול בהתנהגותו ולמרות

זאת לוקח סיכון בידועין לפגיעה בחפים מפשע או בכלי רכב שצפויים להינזק מנהיגתו הפרועה - נסיבות אלה מתאימות לעבירה לפי סעיף 332(2) לחוק. זאת בשונה ממקרים העוסקים בנהג הסביר הממוצע, המבצע עבירות בזמן נהיגה והינו בבחינת "תמים" (ראו: ע"פ 217/04 **אלקורעאן נ' מדינת ישראל** (29.6.2005), ס' 13 לפסק-הדין). ענייננו נופל בגדר החלופה הראשונה.

עיון בפסקי-הדין אליהם הפנה הסנגור מלמד כי מרביתם עוסקים במקרים בהם מידת הסיכון שנבעה ממעשיהם של הנאשמים פחותה מהמקרה הנדון בענייננו. יתר על כן, אף אם קיימים מקרים בהם בחרה המאשימה להגיש כתב-האישום העוסק באירוע מרדף חמור לבית-משפט השלום, אין בכך כדי להשפיע על העונש ההולם בענייננו.

17. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, נעזרתי בפסקי הדין הבאים, תוך התחשבות בשינויים הנדרשים, לרבות לעניין משכו של המרדף, הנסיעה בכבישים ראשיים או במרכזי ערים, והסיכון שנוצר בשל המרדף:

א. ע"פ 1108/13 **גביון נ' מדינת ישראל** (12.6.2013) - המערער נהג ברכב בנתיבי איילון, כשלצידו נוסעת, על אף שלא היה ברשותו רישיון נהיגה תקף. שוטר סימן למערער לעצור. בתגובה לכך, עצר המערער את רכבו, אך משהתקרב השוטר, החל המערער שוב בנסיעה, חמק ממקום האירוע, חצה צמתים באור אדום, גרם לרכבים אחרים לסטות ממסלולם, עלה על אי תנועה, ואף נסע בכיוון הנגדי לתנועה. לאחר שנחסמה נסיעתו של המערער בשל עומס תנועה, התקרב שוטר אל רכבו של המערער, שלף את נשקו ודרש מהמערער לעצור. השוטר הכניס את פלג גופו העליון לתוך הרכב דרך החלון, במטרה לדומם את מנוע הרכב, ואז החל המערער בנסיעה, תוך שהוא גורר את השוטר כחצי מטר, עד שנפל ארצה. נוכח גילו הצעיר של המערער (כבן 19), העדרו של עבר פלילי, והמלצת שירות המבחן בענייננו, נגזרו על המערער **15 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים. ערעורו על חומרת העונש נדחה, תוך שנקבע כי מדובר בעונש קל ביחס לענישה הנוהגת.

ב. ע"פ 2330/14 **רוימי נ' מדינת ישראל** (11.9.2014) - המערער נהג ברכב על אף שרישיונו נפסל. שוטרים שהיו במקום קראו לו לעצור, אך הוא נמלט. במהלך המרדף נהג המערער במהירות גבוהה, עקף רכבים וגרם להם לסטות ממסלולם, חצה קו הפרדה רצוף, חצה מעגל תנועה בניגוד לכיוון התנועה, לא ציית לתמרור עצור, ונעצר רק כשהגיע לדרך ללא מוצא, אז ניסה להימלט רגלית ונתפס. למערער עבר פלילי, בין היתר בעבירות תעבורה. המערער הודה בביצוע המעשים ולקח אחריות, ובשל תהליכי שיקום משמעותיים שעבר, המליץ שירות המבחן על הטלת צו שירות לתועלת הציבור בלבד. בית-המשפט המחוזי גזר על המערער **24 חודשי מאסר בפועל**, וכן הפעלת עונש מאסר מותנה של שמונה חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. כמו כן הוטלו על המערער עונשי מאסר על תנאי, קנס ופסילה. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ג. ע"פ 3641/14 **מדינת ישראל נגד חסונה** (2.7.2014) - המשיב הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם, נהיגה בזמן פסילה ועבירות נלוות ונדון לעונש מאסר

בפועל בן 15 חודשים. המשיב, אשר נהג בפסילה, לא נשמע להוראות שוטרים אשר קראו לו לעצור, האיץ וחצה צומת באור אדום. בהמשך סימן לשוטרים שבכוונתו לעצור, אולם שוב האיץ ופגע בניידת בעוצמה, המשיך בנסיעה פראית, עלה על מדרכות, נסע בניגוד לכיוון הנסיעה והמשיך בנסיעה למרות תקר באחד הגלגלים. מחשש לפגיעה בעוברי אורח ירה שוטר באוויר ולכיוון גלגלי הרכב. לבסוף נחסם הרכב. כשביקש השוטר לאזקו החל המשיב להשתולל וניסה להימלט. המשיב בעל עבר פלילי, אך מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל. שירות המבחן התרשם מקיומה של מסוכנות בינונית להישנות במעורבות פלילית. **בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 22 ל- 48 חודשי מאסר בפועל.** ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, תוך שהודגש כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, ועונשו של המשיב הוחמר ב- 10 חודשים נוספים, באופן אשר העמיד את העונש על **25 חודשי מאסר בפועל.**

ד. ע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** (2.8.2015)- הנאשם נהג שעה שרישיונו נפסל, וביצע רצף עבירות תנועה במרכז של העיר אשדוד בשעה בה התנועה הומה. שוטרים שחזו במעשה סימנו לנאשם לעצור, ואז החל הנאשם לנסוע במהירות ובפראות בניסיון להימלט. המרדף אחריו נמשך 7 דקות, במהלכן סיכן מספר כלי רכב אחרים וכן הולכי רגל. האירוע הסתיים בהתנגשות בין רכבו לרכב של אחד השוטרים שדלקו בעקבותיו. בית-המשפט המחוזי ציין כי מדובר באירוע מרדף חמור, ולפיכך קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, ולו עבר תעבורתי מכביד מאוד, נגזרו **50 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.** בית-המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע ודחה את ערעור הנאשם על חומרת עונשו.

18. לאחר בחינת השיקולים השונים שהובאו לעיל, אני רואה לקבוע כי **מתחם העונש ההולם את אירוע המרדף בנסיבות ביצועו בענייננו נע בין 22 ל-48 חודשי מאסר בפועל.**

העונש הראוי לנאשם

19. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם בביצוע המעשים כבר בחקירתו המשטרתית, ואת החרטה שהביע על מעשיו. כמו כן התחשבתי בכך שהנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית, השוללת את מעשיו ומגויסת לסייע לו לחזור למוטב לאחר ריצוי עונשו.

20. שקלתי לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם. גיליון הרישום הפלילי מלמד כי לנאשם הרשעה משנת 2010 בשלושה אישומים שונים, בהם יוחסו לו עבירות פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב וגניבה, שבוצעו כולן בערב אחד. בגין אישומים אלה נדון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכן הוטל עליו מאסר מותנה.

במהלך תקופת התנאי, בשנת 2012, הורשע הנאשם בשני אישומים נוספים. באישום הראשון יוחסו לו עבירות פריצה לרכב, גניבה מרכב והפרת הוראה חוקית, ובאישום השני עבירות פריצה לרכב, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגין עבירות אלה נגזרו על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל עונש המאסר המותנה במצטבר, כך שסך הכל נדון ל-26 חודשי מאסר. כמו כן נגזרו על הנאשם מאסרים מותנים.

כשנה לאחר שחרורו מהמאסר, כאשר עונש המאסר על תנאי תלוי ועומד, ביצע את העבירות נושא הליך זה.

21. התנהלותו של הנאשם, אשר בגילו הצעיר חוזר ומבצע עבירות בשעה שתלויים ועומדים נגדו עונשי מאסר מותנים, מלמדת על עזות מצח של ממש ועל חוסר מורא מפני החוק.

עברו הפלילי מלמד כי אין זו הפעם הראשונה בה נוהג הנאשם ללא רישיון או ביטוח, ואף בעלותו על רכב מצביעה על כך. ואולם, המעשים בגינם הורשע בהליך זה, אשר היה בהם כדי לסכן חיי אדם, מהווים עליית מדרגה של ממש בחומרתם. התנהלותו של הנאשם מחייבת להטיל עליו ענישה משמעותית, בתוך מתחם העונש ההולם, הן לצורך גמול על מעשיו החמורים והן לצורך התרעתו מלשוב ולבצעם.

22. לאחר בחינת השיקולים לחומרא ולקולא ואיזון ביניהם, אני רואה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 33 חודשים מאסר בפועל.

ב. אני מפעילה את עונש המאסר על תנאי בן 3 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ (שלום כפר-סבא) 49907-01-12. המאסר ירוצה במצטבר למאסרו הנוכחי, **כך שסך הכל ירצה הנאשם 36 חודשי מאסר, שתחילתם מיום מעצרו בתיק זה - 17.1.2015.**

ג. 8 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ד. 4 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, או עבירות של נהיגה ללא רישיון או בזמן פסילה.

ה. פסילה מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

ו. 6 חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע.

ז. חילוט רכב המיצובישי שמספרו 4826720, אשר בבעלותו של הנאשם, ואשר שימש לביצוע העבירות.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ח חשוון תשע"ו, 10/11/2015 במעמד הנוכחים.

**רות לורך , שופטת
סגנית נשיא**